

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/82/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115209807
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8115209807.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v spore žalobcov 1./ L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. I. XX, XXX XX P., 2./ Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. I. XX, XXX XX P., obaja právne zastúpení JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 069 01 Svidník proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, IČO: 542 097 902, konajúceho prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, Karadžičova 2, 821 08 Bratislava (pôvodne CETELEM SLOVENSKO a.s.), právne zastúpený Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 36 862 169, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 28C 161/2015-168 zo dňa 12. marca 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovia m a j ú voči žalovanému n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade z titulu bezdôvodného obohatenia istinu vo výške 1.606,50 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku,

II. žalovaný je povinný nahradiť žalobcom trovy konania vo výške 100 %.“

2. Rozhodnutie právne posúdil ustanovením § 4 odsek 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“); § 107 odsek 1, § 451 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“).

3. V predchádzajúcom rozhodnutí sp. zn. 28C/161/2015-103 zo dňa 16.05.2016 súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobcom z titulu bezdôvodného obohatenia istinu vo výške 2.016,00 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a taktiež určil, že zmluvné podmienky uvedené v zmluvných dojednaniach k zmluve č. XXXXXXXXXXXXXXXX označené ako splnomocnenie a dohoda o zrážkach zo mzdy sú neprijateľné. Po preskúmaní zmluvy o úvere dospel k záveru, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá neobsahuje náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 odsek 2 písm. i/, j/ a k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto je bezúročná a bez poplatkov. Riadiac sa pokynom Krajského súdu v Prešove ako súdu odvolacieho vyjadreného v uznesení sp. zn. 8Co/143/2016-148 zo dňa 17.08.2017 vyhodnotil nárok

žalobcov ako nepremličaný. Čo sa týka plynutia subjektívnej premlčacej lehoty podstatné je, kedy sa žalobcovia dozvedeli o tom, že plnili viac, ako podľa zákona plniť mali. Z ich výpovede ako aj z listinných dôkazov vyplýva, že poslednú splátku žalobcovia zaplatili 10.09.2014, pričom žaloba bola podaná na súd 20.04.2015. Súd prvej inštancie mal za to, že až následne, keď sa dostali do problémov a bolo im poradené združenie na pomoc spotrebiteľom, sa dozvedeli, že z tohto úveru zaplatili viac, ako mali. Súd má teda za to, že začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je potrebné datovať po 10.09.2014 a s poukazom na dátum podania žaloby mal prvoinštančný súd za to, že nemohlo dôjsť k premlčaniu uplatneného nároku. Pri rozhodovaní ďalej vychádzal z 10-ročnej objektívnej premlčacej lehoty.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Namietal, že by v danom prípade došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu. Poukázal na skutočnosť, že úmyselné zavinenie obsahuje zložku vedomostnú, ako aj vôľovú a môže mať podobu priameho alebo nepriameho úmyslu. Vôľu nemožno izolovať od vedomia, pretože je vždy spojená so sledovaným cieľom či zámerom. Pri nepriamom úmysle je zoslabená vôľová zložka. Uzrokovanie osoby však vyžaduje aktívny vôľový vzťah osoby k spôsobenému následku. Žalovaný vždy konal s odbornou starostlivosťou, na základe zákonov platných v čase uzatvárania úverových zmlúv. Taktiež namietal, že spotrebiteľský úver bol súdom prvej inštancie posúdený ako úver bezúročný a bez poplatkov.

5. K odvolaniu žalovaného podali vyjadrenie žalobcovia. Navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť. K objektívnej premlčacej lehote uviedli, že úmysel obchodníka získať na úkor spotrebiteľa bezdôvodné obohatenie je daný tým, že úverovú zmluvu uzatvára s cieľom získať odplatu vo forme úrokov, prípadne poplatkov. Zákon pritom obchodníkovi ukladá, čo má zmluva o úvere obsahovať a obchodník vie, čo mu zákon ukladá. Žalovaný teda chcel uzatvoriť vadnú zmluvu, ktorú sám vytvoril, vedel, že zmluva uzatvorená so spotrebiteľom je vadná a prijímal na základe nej platby v rozpore so zákonom.

6. K vyjadreniu žalobcov podal vyjadrenie žalovaný. Podľa jeho názoru žalobcovia nepreukázali, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedeli od združenia na pomoc spotrebiteľom.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

9. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

10. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom a žalobcami ako dlžníkmi bola dňa 14.10.2008 uzatvorená Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcom úver vo výške 200.000 Sk (6.638,78 Eur). V Zmluve o úvere boli uvedené údaje o výške mesačnej splátky (4.526 Sk/150,24 Eur), počte splátok (72), dátume prvej splátky (15.11.2008), ročnej úrokovej sadzbe (15,29 %), RPMN (19,19 %), priemernej RPMN (16,64 %), celkových nákladov (125.872 Sk/4.178,18 Eur) a o mesačnom poplatku za správu úveru (50 Sk/1,66 Eur).

11. Podľa ustanovenia § 4 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver

pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa odseku 3, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

12. Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa odseku 2, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

13. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku sp. zn. 28C/161/2015-103 zo dňa 16.05.2016 dospel k záveru, že Zmluva o úvere neobsahovala obligatórne náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 odsek 2 písm. i/, j/, k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch a je preto potrebné na ňu v zmysle ustanovenia § 4 odsek 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch nazerať ako na bezúročnú a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že nárok žalobcov na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu bezúročnosti úveru je dôvodný. Vzhľadom na čiastočné premlčanie nároku žalobcom nepriznal celú žalovanú pohľadávku.

14. Proti rozsudku sp. zn. 28C/161/2015-103 zo dňa 16.05.2016 podali odvolanie žalobcovia. Žalovaný sa proti uvedenému rozhodnutiu neodvolal. Odvolací súd uznesením sp. zn. 8Co/143/2016-148 zo dňa 17.08.2017 zrušil rozhodnutie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti nakoľko mal iný názor na plynutie premlčacej lehoty.

15. Z vyššie uvedených rozhodnutí má odvolací súd zato, že nárok žalobcov je daný. Úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Uvedený záver súdu prvej inštancie vyjadrený v rozsudku sp. zn. 28C/161/2015-103 zo dňa 16.05.2016 nebol žalovaným spochybnený, odvolací súd sa s ním stotožnil aj v uznesení sp. zn. 8Co/143/2016-148 zo dňa 17.08.2017, a preto aj v tomto štádiu konania vychádza z uvedenej premisy.

16. Občiansky zákonník v ustanovení § 107 upravuje premlčaciu dobu pre vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom rozlišuje medzi subjektívnou (§ 107 odsek 1) a objektívnou premlčacou dobou (§ 107 odsek 2). Začiatky ich plynutia sú upravené odlišne.

17. Ako už odvolací súd uviedol súd prvej inštancie vyhodnotil poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že Zmluva o úvere neobsahovala obligatórne náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 odsek 2 písm. i/, j/, k/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý ustanovil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti týkajúce sa sumy, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a náležitosti týkajúce sa ročnej percentuálnej miery nákladov a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom nadobudol účinnosť dňa 01.10.2001. Už v uvedenom čase zákon predpokladal následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade neuvedenia RPMN. S účinnosťou od 01.01.2008 bolo do Zákona o spotrebiteľských úveroch zavedené ustanovenie, v zmysle ktorého je jednou z obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj uvedenie priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Účinné už boli aj ustanovenia, ktoré spájali následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti v prípade neuvedenia obligatórných náležitostí uvedených v ustanovení § 4 odseku 2 písm. a/, b/, d/ až j/, k/ a l/. Zmluva o úvere bola medzi stranami sporu uzatvorená až po tejto novele, teda v čase účinnosti ustanovení a bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v prípade neuvedenia vymedzených náležitostí. Právny predchodca žalovaného (spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s.) bol v obchodnom registri zapísaný od 10.05.2000. Žalovaný aj sám o sebe uviedol, že je poskytovateľ úveru, ktorý je na trhu dlhodobo etablovaný, pričom koná vždy

s odbornou starostlivosťou. Vzhľadom na spomínanú prax žalovaného ako dodávateľa by tento mal podľa názoru odvolacieho súdu vedieť, aké obligatórne náležitosti má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať a aké následky sú spojené s neuvedením/nesprávnym uvedením týchto náležitostí.

18. Napriek dlhoročnej praxi, na ktorú žalovaný poukazuje, odvolací súd eviduje rozsiahlu rozhodovaciu činnosť týkajúcu sa úplného alebo čiastočného neúspechu žalovaného pred súdom, nakoľko úver ním poskytnutý bol vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere (rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 2C/188/2015 zo dňa 20.06.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/37/2017 zo dňa 25.05.2017, rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 10C/35/2016-38 zo dňa 25.05.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/155/2016 zo dňa 31.10.2017, rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 12C/223/2015-65 zo dňa 23.11.2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/80/2016 zo dňa 27.04.2017, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 19C/48/2015-51 zo dňa 19.11.2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/69/2016 zo dňa 27.04.2017, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/69/2015-34 zo dňa 13.11.2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/41/2016 zo dňa 29.09.2016, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/171/2014-67 zo dňa 28.01.2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/121/2015 zo dňa 27.10.2016, či uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/124/2014 zo dňa 30.09.2014), ako aj rozhodovaciu činnosť týkajúcu sa úplného alebo čiastočného neúspechu žalovaného pred súdom z dôvodu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky (rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C/219/2015-118 zo dňa 03.02.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/110/2016 zo dňa 17.01.2017, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20C/324/2014-44 zo dňa 12.01.2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/135/2015 zo dňa 26.05.2016, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20C/23/2014-65 zo dňa 18.07.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/214/2014 zo dňa 29.09.2015, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/23/2014-88 zo dňa 16.05.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/161/2014 zo dňa 20.10.2014, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 15C/54/2012-111 zo dňa 12.11.2013 v spojení s dopĺňacím rozsudkom sp. zn. 15C/54/2012-174 zo dňa 23.03.2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/191/2015 zo dňa 26.04.2016, rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 11C/6/2013-62 zo dňa 25.03.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/108/2013 zo dňa 10.12.2013, rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 17C/101/2010-37 zo dňa 09.11.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/39/2011 zo dňa 21.06.2011), či z dôvodu, že súd vyhodnotil zmluvu o spotrebiteľskom úvere (uzatvorenú v podobnom období ako bola uzatvorená Zmluva o úvere v prejednávanej veci) ako neplatnú (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/248/2014 zo dňa 30.09.2015, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 12C/408/2014-52 zo dňa 30.06.2015 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20C/335/2015 zo dňa 29.11.2016, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 25C/384/2014-125 zo dňa 23.05.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/200/2016 zo dňa 27.03.2017, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 13C/124/2010-243 zo dňa 07.11.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/31/2013 zo dňa 14.11.2013, rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2C/97/2012-97 zo dňa 07.11.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/54/2013 zo dňa 19.11.2013).

19. Vzhľadom na vyššie uvedené sa vo veci nie je možné stotožniť s tvrdením žalovaného o nemožnosti aplikácie 10 - ročnej premlčacej objektívnej doby vyplývajúcej z ustanovenia § 107 odsek 2 Občianskeho zákonníka pri posudzovaní žalobou uplatňovaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Už v čase, kedy malo dôjsť k uzatvoreniu tohto právneho úkonu osobitný právny predpis a to zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 4 odsek 2 vyžadoval pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vymedzené obligatórne náležitosti, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musela obsahovať. Rovnako ďalší osobitný právny predpis a to zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere v ustanovení § 4 odsek 5 zakazoval konať v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za neuvedenie obligatórných náležitostí, ktorých absencia môže ovplyvniť správanie spotrebiteľa a za konanie odporujúce dobrým mravom nemôže zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobkyne. Rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobo pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov v rozpore so zákonom neuvedie predpísané

náležitosti, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere vyžaduje a nerešpektuje predpisy na ochranu spotrebiteľa jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením z neplatného právneho úkonu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je skutočne veľmi ťažko uveriť, aby žalovaný nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť poskytnutím finančných prostriedkov žalobkyni na základe zmluvy, v ktorej absentujú podstatné náležitosti a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzrozumený. Pri posudzovaní uplatneného nároku sa tak správne vychádzalo z 10 - ročnej objektívnej premlčacej doby upravenej v ustanovení § 107 odsek 2 Občianskeho zákonníka.

20. Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného. (Pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 3 Cdo 145/2004, sp. zn. 1 Cdo 67/2011, R 25/1986)

21. V prípade plnenia bez právneho dôvodu je začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby viazaný na moment, kedy sa oprávnený dozvedel, že právny dôvod na plnenie nebol od začiatku daný. Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobcovia podali aj v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, pretože o bezdôvodnom obohatení sa nedozvedeli skôr ako v septembri 2016, kedy kontaktovali Združenie na ochranu spotrebiteľov.

22. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

23. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. potvrdzuje ako vecne správny.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p..

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).